

ντουβρουτζάρω

ντουβρουτζάρω, ρ. [<ντουβρουτζάς + κατάλ. -ρω], νιώθω φρίκη, τρόμο: «είναι τόσο άσχημος άνθρωπος, που μόλις τον δεις ξαφνικά ντουβρουτζάρεις».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας